

слѣхъ по-преди, за това не трѣба и да ви разска-
вамъ. Азъ сега вече знаѣхъ, че слънцето е далечъ
отъ земята сто милиона вѣрста (*); знаѣхъ, че то
е петстотинъ хилѣди пѣти по-голѣмо отъ земята; не
знаѣхъ само, че поѣсътъ му е джагъ около три ми-
лиона вѣрста. Глѣдайте сега какво поѣсче ни е по-
трѣбно, за да го запашемъ презъ срѣдата? Не знаѣхъ
още и това, че ако единъ човѣкъ да би лѣтѣлъ по
една вѣрста въ сѣка една минута, то и тогава не
скоро би можалъ да дойде до слънцето; той би трѣ-
бало да лѣти 275 години. Друго-яче това дѣло не
може и да бѣде! Ако слънцето има сила да държи
такова голѣмо страшилище, каквато е земята, то трѣба
и само да не е твѣрде мѣничко; а когато е то пет-
стотинъ хилѣди пѣти по-голѣмо отъ земята, то зе-
мята е за него не по голѣма отъ едно тарулче; а
ако е сичкото това така, то са разбира, че то трѣба
да е много далечъ отъ земята. Сичкото това азъ си
посадохъ въ главата твѣрде лесно. Но изъ сичката
моя наука за мене нищо не бѣше до тольова чудно,
до колкото бѣше чудно това, че слънцето не ходи
около земята, а земята около слънцето. Да ви кажа
право, азъ никога не би са усѣтиль самъ за това
чудно нѣщо, ако да ми не помогнѣха други. За мо-
ето щастие нашиятъ ученикъ си дойде изъ учили-
щето. Тоя мой господаринъ са учеше вече въ друго

*) Една вѣрста има 500 сажени (стѣжизена), сѣка сажень има три
аршина: квадратната сажень има и джажина и ширива по е-
два сажень.